

V R T E C .

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 5.

V Ljubljani 1. maja 1887.

Leto XVII.

Cveticam.

é, ljube cvetice,
Vzbudite se nam,
Ko vzpomlad preljuba
Prihaja spet k vam.

Z imenom vas kliče, —
Ne spite odslej!
Vijolice, zvončke
Pozivlje najprj.

Marjetice bele
Se tudi vzbudé,
In šmarnice ž njimi —
Kakó so lepé!

Trobutice tudi
Pokázite cvét.
In tulpe ponosne —
O, lep je tá svét!

Ant. Funtek.

Skrinja mirú in sprave.

zka dolina leži med visokima gorama. Na zahodnej strani molí skoraj naopično siva skalna stena, ki le tu in tam kaže kako zeleno liso, porasteno z nizko travo. Na vrhu gorostasnega pečevja se širi pusta goščava, kder raste vsakovrstno grmičevje vse navskriž, kakor bi človeška noga še nikdar ne prestopila tega kraja. Le kaka ptica ujéda prileti časih s težkimi peroti preko štrleče čeri, a milobnega petja drobne ptice pevke ni slišati tú nikdar. Tam v skalovitem prepadu se vije kakor dolga bela kača mrzel studenec, čegar votlo bobnenje in šumenje nekako otožno moti sveto tihoto. Tu in tam se razprši bistra vodica ob ostrem robovji na sto in sto delcev, da se potem zopet združi v jeden močen tók.